

her i Tinget, er det blevet nødvendigt at gennemføre denne Ændring.

Jeg skal hermed anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede Udvalg, fordi det har kunnet tiltræde de af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 1, 2 og 3. Hvad angaar Ændringsforslaget til § 29, som er stillet af Udvalget og tiltraadt af mig, kan jeg ganske henholde mig til de af den ærede Ordfører (L. Kvist) fremsatte Bemærkninger. Ogsaa jeg finder det rimeligt, at der indsættes en mere bestemt Tidsgrænse end den, der ved anden Behandling indeholdtes i § 29. Jeg takker altsaa Udvalget for den Tilslutning, som er givet ved de Bestemmelser, der her søges gennemført, og tillader mig at føje min Anbefaling til den ærede Ordførers overfor det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 16 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 19 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 19 af *Indenrigsministeren* tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 29 af *Udvalget*, tiltraadt af *Indenrigsministeren*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 40 af *Udvalget*, tiltraadt af *Indenrigsministeren*,

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Det er nu det saaledes ændrede Lovforslag, der foreligger til Behandling.

Ordføreren (L. Kvist): Med Hensyn til Lovforslaget, som det foreligger, kan man sige, at der ikke derigennem er vedtaget særlige, nye, store Principændringer i Forhold til den gældende Lov. Naar jeg finder Anledning til at sige et Par Ord, inden Lovforslagets endelig Vedtagelse, er det væsentligt foranlediget ved Udtalelser,

der er fremsat under Lovforslagets tidligere Behandling her i dette høje Ting. Det, jeg særlig her tænker paa og gerne vil sige et Par Ord om, er, at man under de tidligere Behandlinger har hørt de Betragtninger fremsat, at denne Lov i alt for høj Grad er blevet en Ædruelighedslov, i Stedet for at den skulde indskrænke sig til at være en Næringslov. Jeg vil, inden vi gaar til Afstemning, gerne sige om dette Spørgsmaal, at naar man vil betegne det som en Næringslov og udelukkende vil tage Næringshensyn, maa man tage i Betragtning, at det her gælder en Næringsvirksomhed af en ganske særlig Art, af en saadan Art, at man har været klar over ogsaa her i den danske Rigsdag, at det ikke gik an at have fri Næring paa dette Omraade. Det er man blevet klar over for Købstædernes Vedkommende, efter at man har faaet Næringsloven af 1857, og der gik ikke ret mange Aar, inden man fra Lovgivningsmagtens og fra de paagældende kommunale Raads Side var aldeles klar over, at Næringsfrihed kunde man af Hensyn til Næringsfrihedens Virkninger ikke vedblivende have paa dette Omraade. Antallet af disse Næringsvirksomheder steg i en uhyre Grad, og det havde mange uheldige Følger. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale dette her; hvilke Følger det har haft baade for Personer, for Hjem, for Kommune og for Stat, i det hele taget hvilke sociale Virkninger det har haft, ved alle, det behøver man ikke at gentage, det er udtalt saa ofte her i Tinget, i alt Fald har jeg mange Gange udtalt det, og jeg tror derfor, at man blot behøver at henlede Opmærksomheden derpaa, for at enhver kan være klar over, hvilke Virkninger har været. Navnlig maa man være klar derover i de Kommuner, hvor der har været et stort Antal af den Slags Næringsvirksomheder. Det er Virksomheder, der ikke bidrager til at fremme Næringslivet eller Velstanden i Befolkningen, de svækker tværtimod Befolkningens Købeevne og Befolkningens Arbejdsevne, de virker nedbrydende, og de virker socialt svækkende ikke alene for de enkelte Hjem, men for hele Erhvervslivet og for Samfundet som Helhed. Derfor var de kommunale Raad i Købstæderne, da de fik Ret til at begrænse disse Bevillingers Antal, enige om straks at begrænse Antallet. Det var ogsaa ud fra de samme Betragtninger, vi i 1912 vedtog Loven angaaende Beværtning og Gæstgiveri samt Handel med stærke Drikke og fjernede disse Virksomheder fra den almindelige Næringslovs Bestemmelser. Indtil dette Tidspunkt var det nogle Paragraffer i den almindelige Næ-